

Bespreking: Guus van der Veer

Marijn Sikken: 'Poezenoren' Uitgegeven door de Reumapatiëntenbond, Amersfoort 2009. ISBN 9789090246802. Zie ook: www.reumabond.nl en www.youth-R-well.com.

Soort boek/ziekte/stijl: Poezenoren is een bundel van 30 columns voor de de landelijke jongerensite van de Reumapatiëntenbond. Het boekje van 75 pagina's is verkrijgbaar via de Reumapatiëntenbond. Zie ook: <http://www.youth-r-well.com/nieuws/algemeen/bestel-nu!.html?zoekid=poezenoren> De opbrengsten hiervan gaan naar een in 2011 te organiseren vakantiecamp voor kinderen met jeugdreuma.

Over de schrijfster: Marijn Sikken was anderhalf jaar toen ze jeugdreuma kreeg. Sinds maart 2008 schrijft ze voor youth-R-well.com. In 2011 won ze, op 20 jarige leeftijd, zowel de jury als de publieksprijs van Write Now, de grootste schrijfwedstrijd voor jongeren in het Nederlands taalgebied.

Korte beschrijving: De schrijfster worstelde vanaf haar prilste jeugd met goede en slechte periodes, pijnklachten en rolstoelgemakken. Deze en andere, meer alledaagse zaken komen ook aan de orde in haar columns. Het boekje is bedoeld om andere jonge mensen met reuma een hart onder de riem te steken.

Wat viel op: Sommige columns gaan over serieuze en pijnlijke zaken, maar hebben evengoed een plezierig lichte toon.

Citaten: Pag.11: "Ik wil ook vrouwelijke schoenen, bij voorkeur naaldhakken, maar op het enige paar pumps dat ik bezit houd ik het nog geen half uur uit. Het is wel de bedoeling dat ik morgen nog kan lopen. Plotseling ben ik woest op mezelf, én op mijn benen. "

Pag.28: "Ik heb nog nooit een relatie gehad die zo dicht bij het reumadeel van mij komt, en hoewel ik weet dat mijn vriend mijn ziekte nooit zal veroordelen, ben ik toch bang dat hij op een dag afhaakt. Dat hij al die bijzaken gewoon zat wordt. "

Pag. 74: "Reuma is voor mij het dode ding aan de kant van de weg. Ik loop er niet naar toe, maar draai me juist om en ga de andere kant op. Ik kijk er niet eens naar, wil er niet mee geconfronteerd worden. Door te schrijven leer ik dat wel, die confrontatie aan te gaan en niet altijd weg te lopen voor datgene wat mijn weg blokkeert. En door te schrijven leer ik ook dat het dode ding aan de kant van de weg niet altijd hoeft te zijn wat ik denk. "